

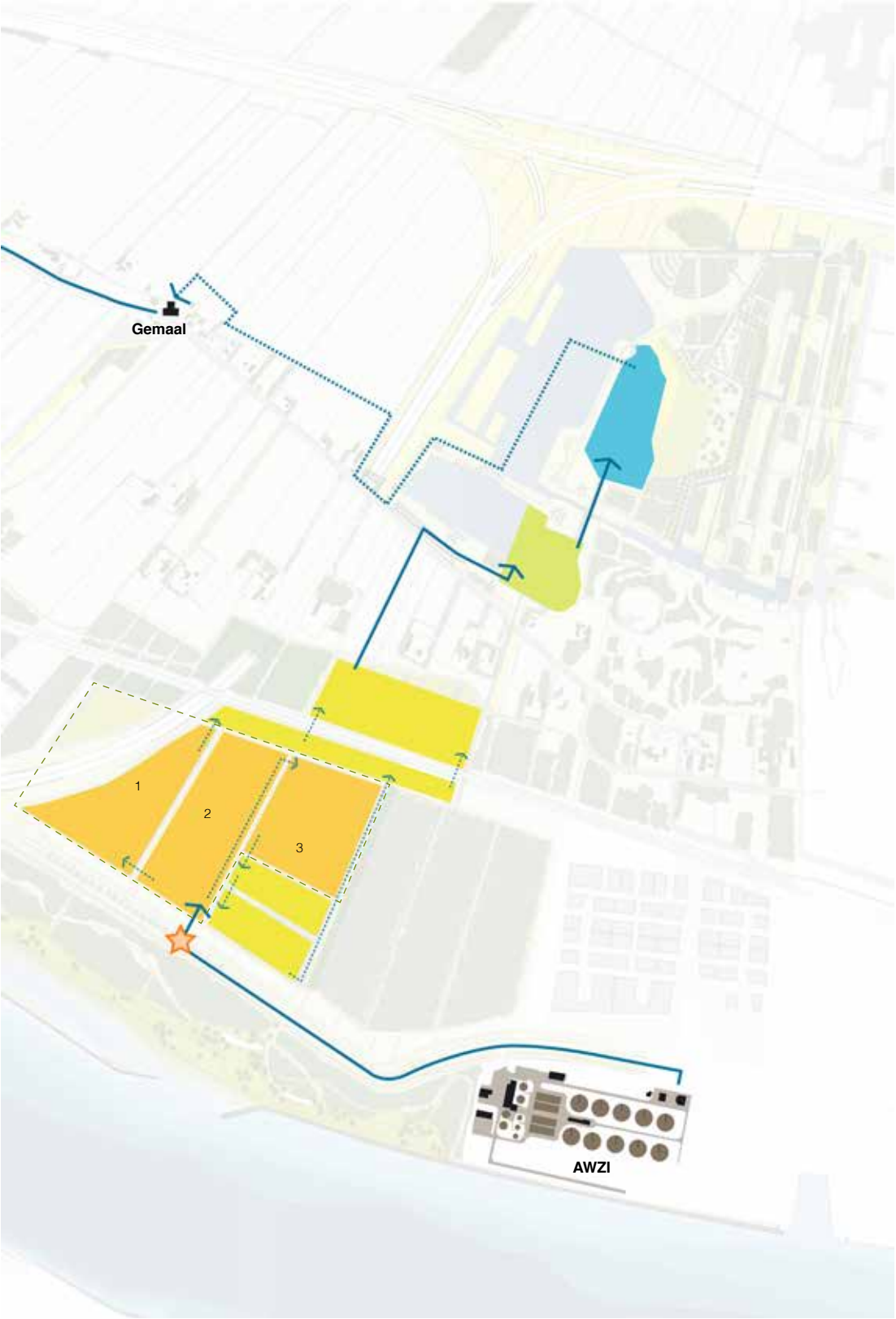
De Waterharmonica in het Landschapsplan Kwaliteitsprogramma Blankenburgverbinding

In het Kwaliteitsprogramma Blankenburgverbinding (nu ‘Nieuw Waterland’ geheten) is een Landschapsplan ontwikkeld, dat als tegenwicht voor de aanleg van de Blankenburgverbinding, het bestaande landschap versterkt. Het beschikbare investeringsbudget is over de meest essentiële projecten uit het Landschapsplan verdeeld. De aanleg van de Waterharmonica, tussen de AWZI ‘De Groote Lucht’ en de Krabbeplas, is één van deze projecten. Het project Waterharmonica is een belangrijke schakel in het Landschapsplan omdat deze voorziet in de verbetering van de waterkwaliteit in de zwemplas van de Krabbeplas en tegelijk de recreatieve, ecologische en visuele samenhang van het landschap versterkt. Het thema van het Landschapsplan om polder en rivier ruimtelijk sterker met elkaar te verbinden krijgt vorm in schakeling van de verschillende onderdelen van de Waterharmonica.

Om deze verbindingsfunctie van de Waterharmonica te kunnen beleven wordt in het kader van het Landschapsplan ook een noord-zuid georiënteerde fietsverbinding van Krabbeplas naar Oeverbos langs de Waterharmonica aangelegd, met een onderdoorgang onder de Hoekse Lijn.

- LEGENDA
- bestaande rietputten
-
- zwemplas

3

Schematische indeling van de Waterharmonica, van de AWZI ‘De Groote Lucht’ naar de zwemplas in het Krabbepark

Overzichtskaart Landschapsplan Kwaliteitsprogramma Blankenburgverbinding (2015)

Plankaart van de Waterharmonica

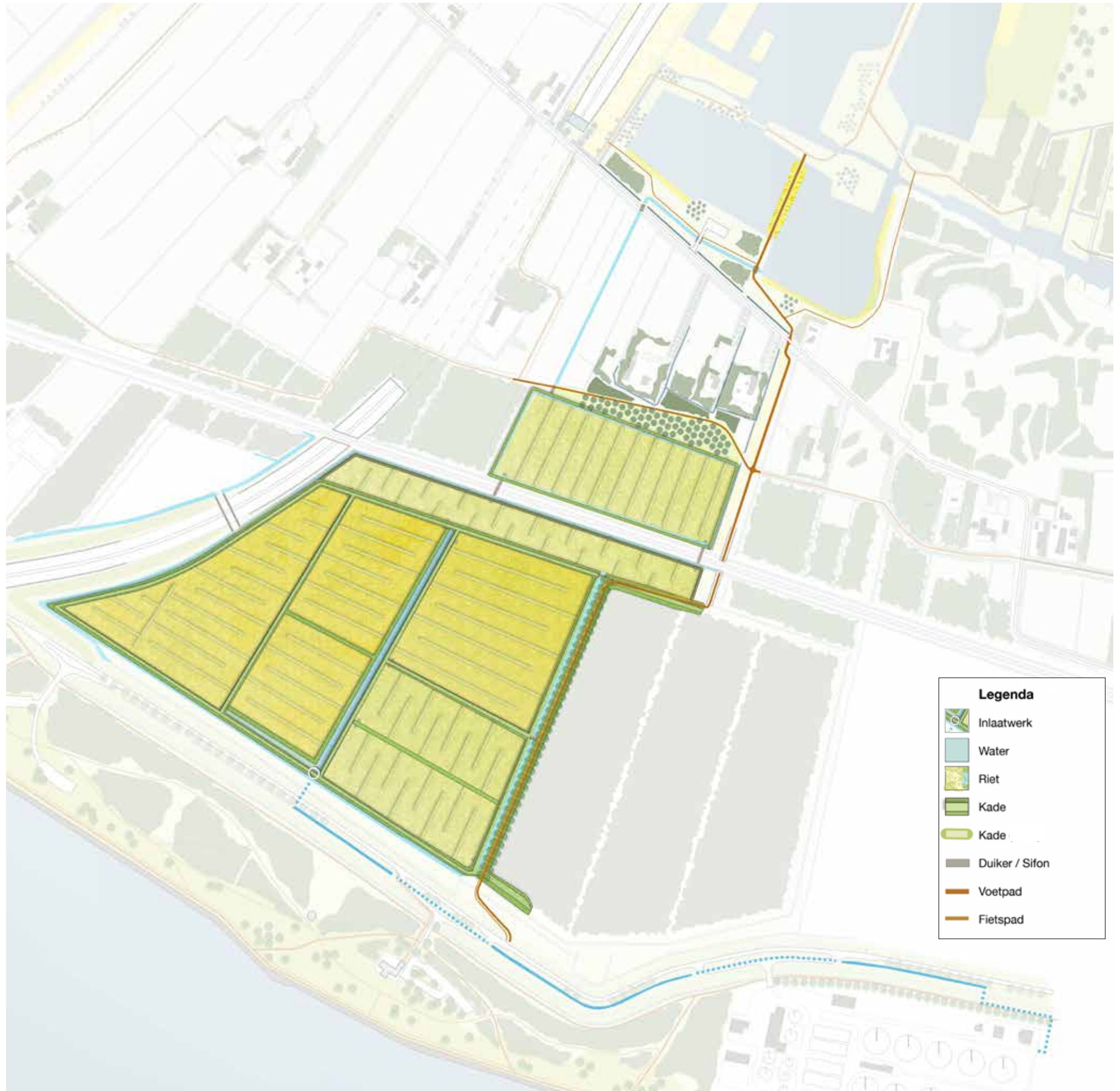
De ruimtelijke hoofdstructuur van de Waterharmonica is gebaseerd op de kavelrichting van het polderlandschap, haaks op de dijk. In het gebied ten zuiden van de Hoekse Lijn is de polderstructuur herkenbaar in drie opstreckende waterlijnen, waarbij de middelste waterlijn visueel en functioneel doorloopt naar de Krabbeplas.

Om de Waterharmonica voldoende oppervlakte te geven wordt de bosstrook ten noorden van de Hoekse Lijn gekapt en ingericht als rietland. Deze bospercelen, die voornamelijk bestaan uit populierenbos, zijn op dit moment in slechte staat en zijn grotendeels als 'kaprijp' aan te merken.

Het zuidelijke deel van de Waterharmonica, tussen de Hoekse Lijn en de Maassluisdijk, wordt deels (19 ha) aangelegd op het bestaande natuurgebied De Rietputten en deels op twee lager gelegen weilanden die geen onderdeel zijn van het natuurgebied. Bij de inrichting van de Waterharmonica wordt het bestaande rietland zo veel mogelijk gehandhaafd. Door het instromende water wordt de toenemende 'verbossing' van het bestaande rietland tegengegaan. Hierdoor zal de ecologische waarde voor rietvogels niet verminderen.

Hoogtekaart van het gebied;
route van het water, van hoog
naar laag

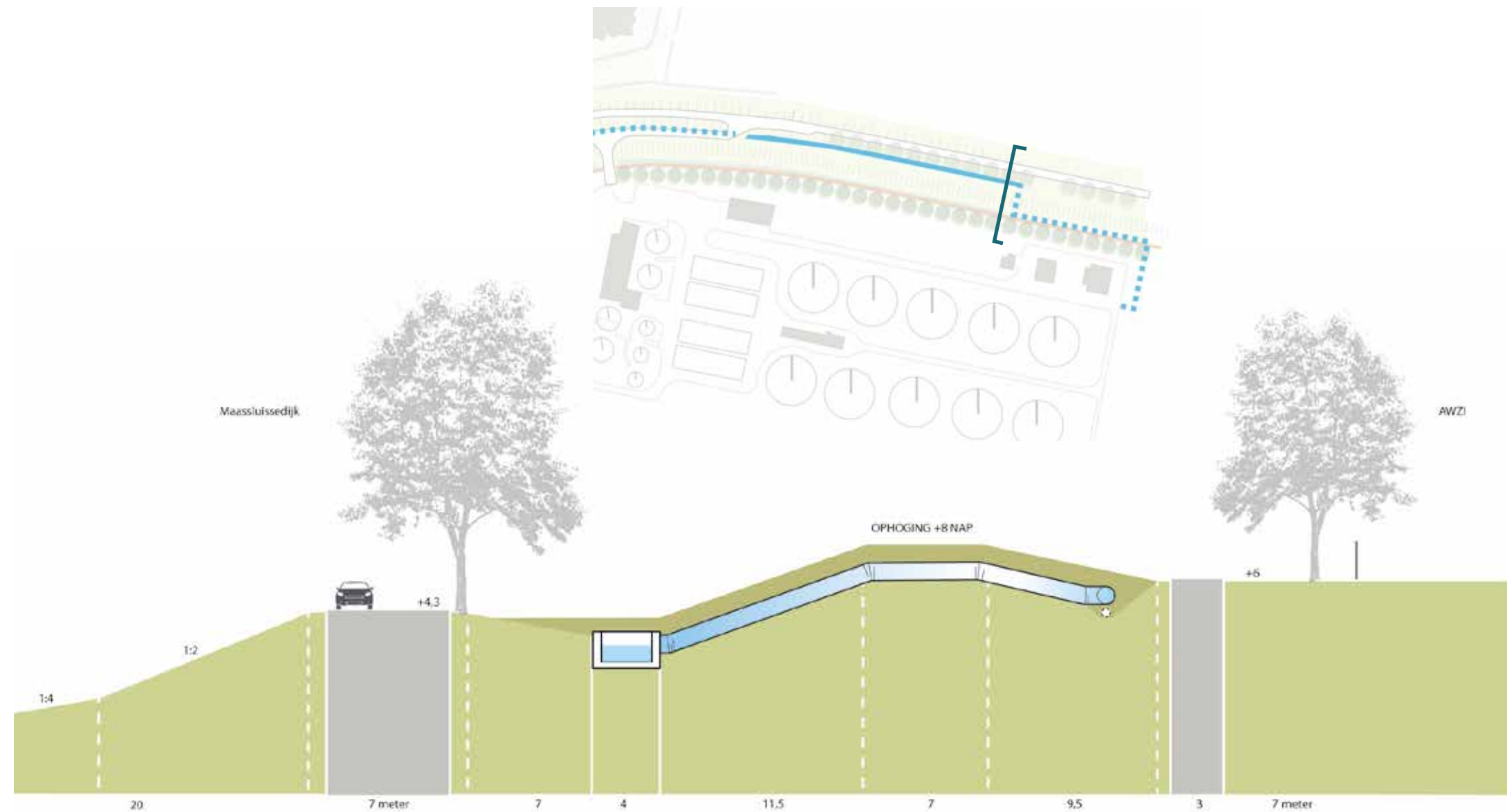
Inrichtingsvisie Waterharmonica de Rietputten

Vogelvlucht van de Waterharmonica kijkend in noordelijke richtng

Vanaf de AWZI

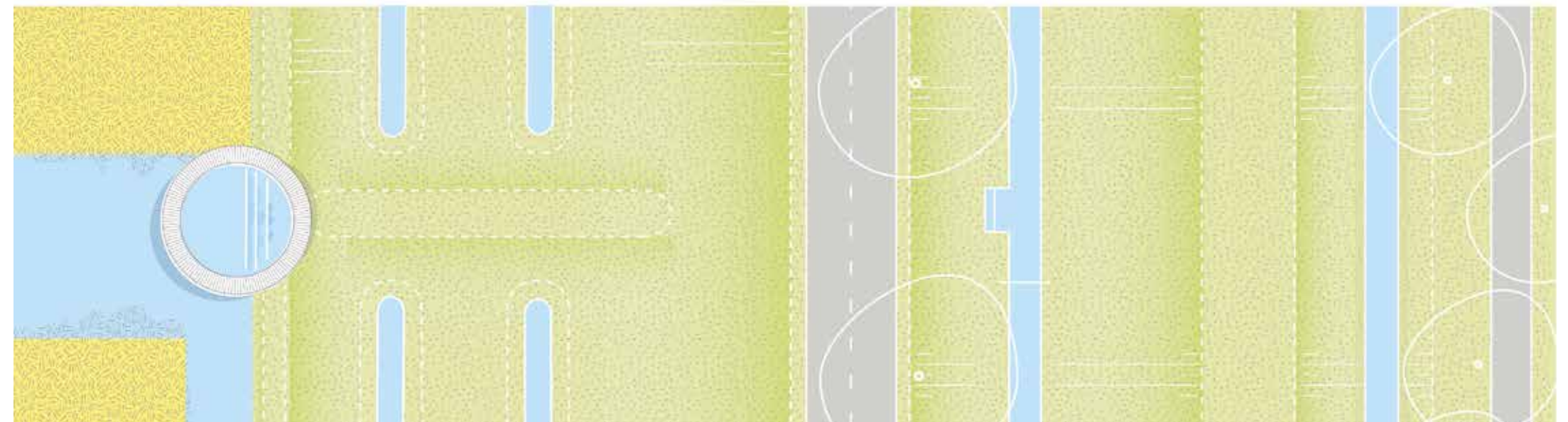
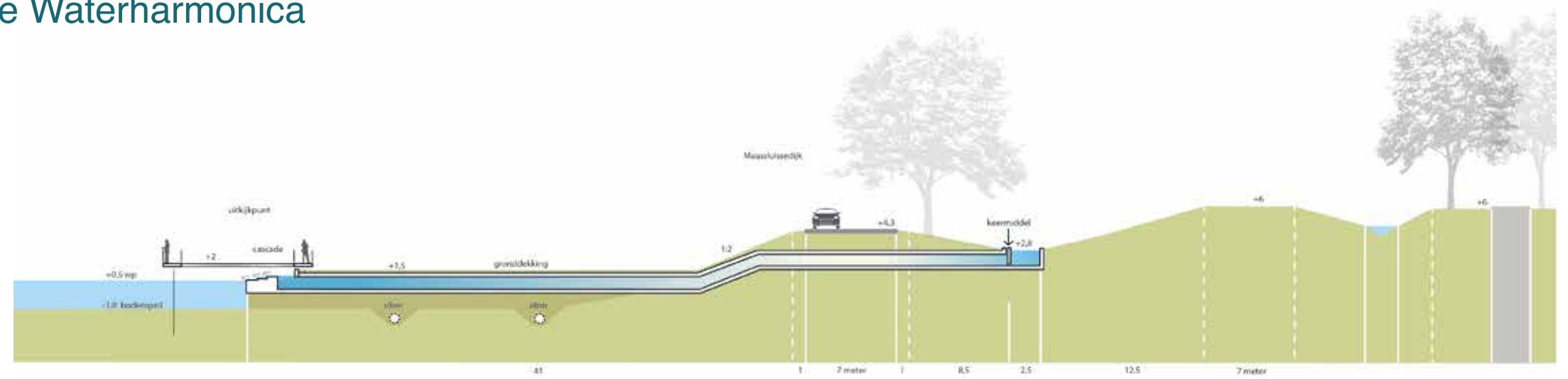
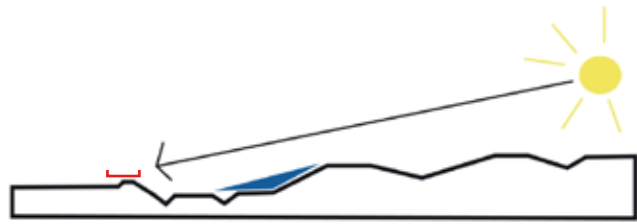
Het effluentwater uit de AWZI De Grootte Lucht verlaat, na eerst gezuiverd te zijn, het terrein van de zuivering alvorens het water langs de Maassluissedijk naar de Waterharmonica stroomt. Hiervoor wordt de bestaande wegsloot tussen de doorgaande weg en de waterkerende dijk gebruikt. Om deze sloot te bereiken dienen een aantal barrières te worden gekruist. Dit gebeurt door de leiding met een diameter van 120 centimeter onder een gronddek van tenminste een halve meter grond te verwerken. De flauwe grastaluds sluiten vloeiend aan op de omgeving. Het bestaande fietspad (Deltapad) langs de buitenzijde van het terrein blijft gehandhaafd.

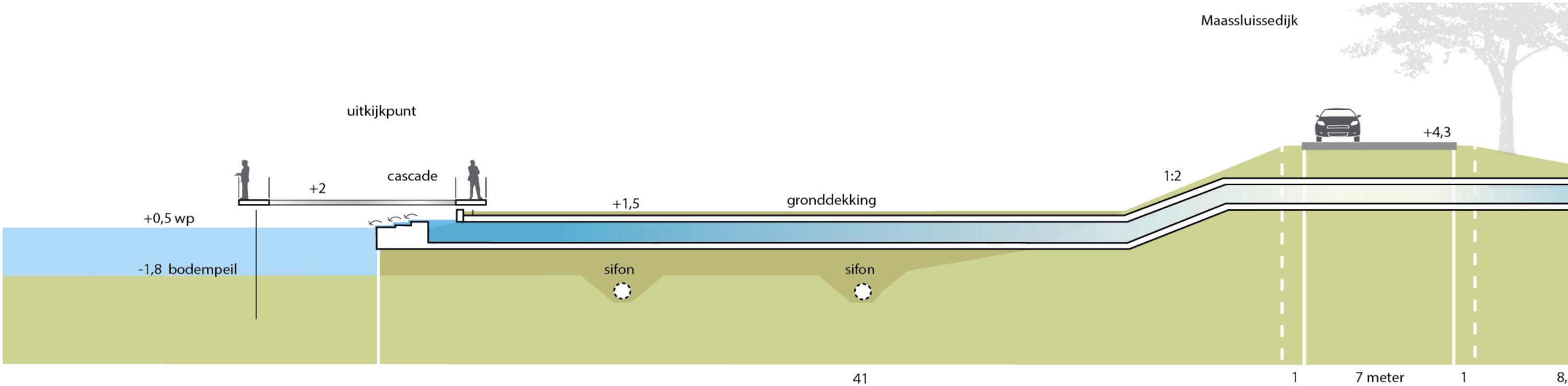
Het inlaatwerk als startpunt van de Waterharmonica

Het schetsontwerp voor het inlaatwerk van de Waterharmonica zet in op een verlengde duikerconstructie onder de Maassluisdijk. Een waterverbinding vanuit de wegsloot, door de dijk naar de Rietputten. Door de duiker in te graven in het dijkprofiel blijft de continuïteit van de Maassluisdijk behouden, en de impact op het omringende landschap gering.

Naast de functionele werking van het inlaatwerk heeft het kunstwerk ook een informatieve functie om het verhaal van de gehele waterharmonica te vertellen. Door de schaduwwerking van de dijk en intensiviteit van het autoverkeer op de dijk is gekozen voor een positie op ruime afstand van de dijk, op de kade van de Rietputten. Een zwevende ronde steiger verbindt het lozingspunt, vormgegeven als een cascade, met een 450 meter lange verbindingsloot door de rietcompartimenten. De informatiepanelen worden verwerkt in de reling van de steiger.

Het inlaatwerk als informatiepunt over de Waterharmonica

Route langs het Volksbos

In de komende jaren wordt er over de westelijke kade van het Volksbos een nieuwe fiets- en wandelverbinding aangelegd die het Krabbepark verbindt met het Oeverbos. De wisselende oriëntatie van de lage kades en sloten en rietvelden maakt het voor de recreant mogelijk het rietmoeras van de Waterharmonica veel sterker te ervaren dan dat in de huidige situatie mogelijk is. Het natuurlijke karakter van het gebied blijft behouden en zelfs versterkt, en door een verbindingssloot aan te leggen langs de kade worden recreanten, en dan met name fietsers, onmogelijk gemaakt het gebied te betreden. Voor de wandelaar blijft gebied openbaar toegankelijk, zoals nu ook het geval is, er worden dan ook geen paden aangelegd in het gebied. Op drie plaatsen worden toegangen gemaakt over de verbindingssloot heen. Een vaste dam aan de voet van de Maassluisdijk die tevens de verbinding vormt naar het inlaatwerk, en op twee plaatsen vanaf de kade van het Volksbos middels stapstenen in het water.

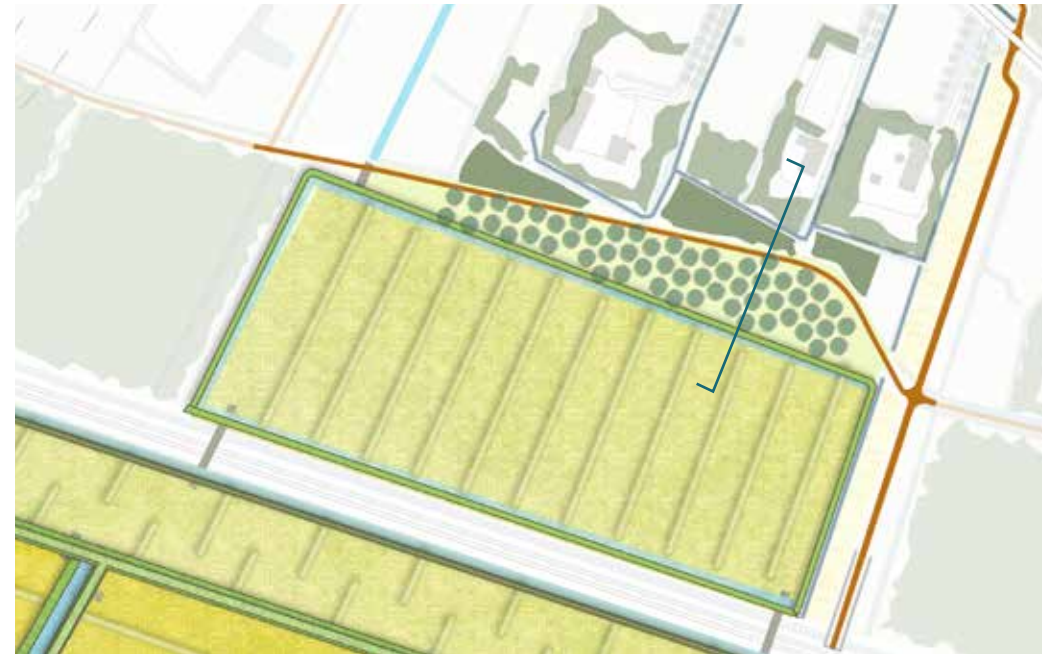
Profiel van de kade langs het Volksbos met de overgang naar het rietmoeras van de Waterharmonica

Inrichting van de populierenweide

De populieren en eikenopstanden in dit gebied worden gekapt en het gebied wordt ingericht als rietmoeras met een oppervlakte van circa 5 ha. In het compartiment worden de waterlopen en de kades aangelegd, in de richting van de polderverkaveling. Vanaf de zuidzijde van het compartiment verdeelt het water zich via een verdeelsloot over het vak. Vanaf hier stroomt het water via een bestaande watergang richting de Krabbeplas. In dit vak wordt 10% opslag van wilg en struweel toegestaan, zodat deze strook kan blijven functioneren als verbindingslijn voor veldmuizen.

Voorgesteld wordt om het compartiment aan de noordzijde recht te trekken, parallel aan de spoorbaan. De vrijgekomen zone tussen de erven en het dijkje worden ingericht als boomweide, met onder andere fruitbomen, passend bij het karakter van de historische erven en bovendien zorgen de bomen voor meer beschutting op het erf.

Uitsnede plankaart

Te kappen bos

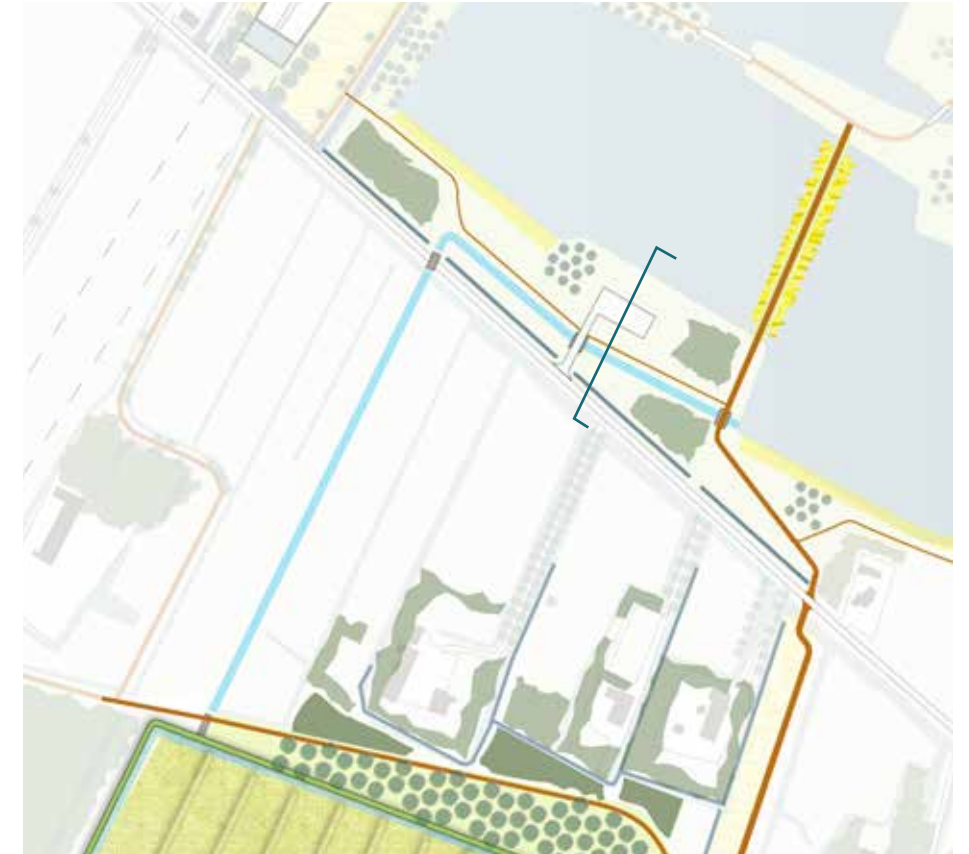
Verbinding naar het Krabbepark

De verbinding tussen het rietmoeras en de waterplantenvijver wordt gevormd door een reeks bestaande- en nieuwe waterlopen. Het profiel van de watergang tussen de populierenweide en de Zuidbuurt dient te worden verbreed, tevens moeten er enkele dammen die de watergang doorkruisen worden aangepast. De Zuidbuurt fungeert als polderscheiding tussen de Aalkeetpolders en wordt gekruist doormiddel van een sifon. In de zone tussen de Zuidbuurt en Zuidplas kunnen geen bestaande watergangen worden gebruikt om de gewenste verbinding te maken. Hiervoor wordt een nieuwe watergang gegraven in de bestaande parkeerplaats langs het strand van de Zuidplas. Het hondenstrand en de bijhorende parkeervoorziening zal door de gemeente worden verplaatst naar de oostzijde van de Zuidplas en is bereikbaar via een vaste brug.

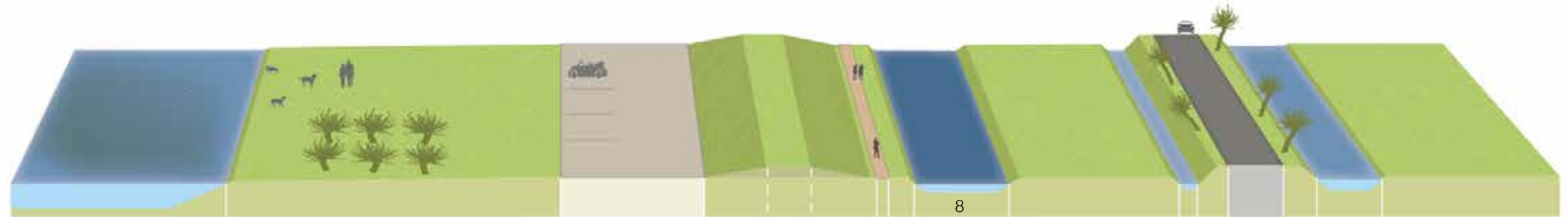
De Krabbeplas bestaat uit drie afzonderlijke plassen, die met elkaar zijn verbonden: de zwemplas, de surfplas en de Zuidplas. Doel van de aanleg van de Waterharmonica is het vitaliseren van het water voor de zwemplas, waardoor de gebruiksmogelijkheden van de zwemplas, als recreatievoorziening sterk worden vergroot. De zwemfunctie van de Zuidplas wordt binnen de plannen voor het Krabbepark verplaatst naar het centrale deel van het park. Door de aanleg van de Blankenburgverbinding zal het recreatieve gebruik nog verder afnemen en kan een deel van circa 6 hectare grote plas worden ingericht als onderdeel van de Waterharmonica.

Bestaande watergang tussen de populierenweide en de Zuidbuurt

Uitsnede plankaart

Impressie nieuwe watergang tussen de Zuidplas en de Zuidbuurt

Rieteiland in de Zuidplas

De gewenste waterscheiding in de Zuidplas zal worden gecreëerd door de aanleg van een smalle dam, aangelegd in noord-zuid richting, in lijn met het landschap, tussen de bestaande oevers. De dam fungeert als waterscheiding en wordt aan weerszijden beplant met lisdodde, kattenstaart en gele lis voor een meer afwisselend beeld. Zo ontstaat een rieteiland, met de natuurlijk uitstraling van een legakker, zoals die ook door Rijkswaterstaat worden aangelegd in de surfplas. Over de legakker wordt door de gemeente Vlaardingen een fietspad aangelegd als onderdeel van de noord-zuid fietsverbinding van het Krabbepark naar het Oeverbos.

De Zuidplas is in de huidige situatie te diep om de groei van waterplanten op een natuurlijke manier mogelijk te maken, de plas dient dan ook te worden verondiept tot een meter onder het bestaande waterniveau. Tevens zijn er maatregelen nodig om de plantengroei te stimuleren. Waterplanten zoals waterlelie zorgen ervoor dat er meer zuurstof aan het water wordt toegevoegd. De plas krijgt zo een natuurlijkere uitstraling en de hoop is dan ook dat de oevers sterker begroeid raken met oevervegetatie.

Uitsnede plankaart

Rieteilanden in de Krabbepark

